

Головним напрямом розвитку вітчизняної промисловості має бути підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товарів, всебічна підтримка держави та формування платоспроможного внутрішнього попиту. В умовах складної макроекономічної ситуації, скорочення джерел зовнішнього фінансування підприємницької діяльності, збільшення податкового навантаження зростає роль держави в розвитку промислового виробництва та підтримки українського товаровиробника. З огляду на це, назріла нагальна потреба в розробці сучасної державної промислової політики, яка повинна відповідати сьгоднішнім викликам і проблемам.

Використані джерела:

1. Кінах А. Деіндустріалізація набагато небезпечніше дефолту // Вісник УСПП. – № 1 (37) березень 2015 р. – С. 6–8.
2. Смовженко Т., Багратян Г., Кравченко І. Питання макроекономічної політики України на 2014-2019 рр.: експертно-аналітична доповідь. – К.: УБС НБУ, 2014. – 54 с.
3. Соціально-економічна ситуація в Україні за підсумками 2014 року та січень-лютий 2015 року. //Матер. розширеного засідання Антикризової ради громадських організацій України та Правління УСПП. – К.: 03 квітня 2015 р. – С. 8–10.
4. Антикризова програма спілх дій влади та бізнесу. Затверджена Постановою Правління УСПП №02-04/2014 від 23 грудня 2014 року. – К.: УСПП. – 17 с.

Балджи М.Д.

Одеський національний економічний університет

**ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ**

В статті 50 Закону України «Про вищу освіту» вказано, що однією з форм організації освітнього процесу є самостійна робота.

Зважаючи на наявність варіантів визначення самостійної роботи студентів (СРС) в педагогічній літературі будемо дотримуватися наступної формулювання: це запланована робота студентів, яка виконується за завданням при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі.

Для її успішного виконання необхідні:

- 1) планування і контроль з боку викладачів,
- 2) планування обсягу самостійної роботи в навчальних планах спеціальностей профільючими кафедрами, навчальною частиною, методичними службами навчального закладу.

Залежно від місця і часу проведення СРС, характеру керівництва нею з боку викладача і способу контролю за її результатами підрозділяється на наступні види:

- самостійну роботу під час основних аудиторних занять (лекцій, семінарів, лабораторних робіт);
- самостійну роботу під контролем викладача у формі планових консультацій, творчих контактів, заліків та іспитів;
- позааудиторну самостійну роботу при виконанні студентом домашніх завдань навчального і творчого характеру.

Звичайно ж, самостійність перерахованих вище видів робіт досить умовна, і в реальному освітньому процесі ці види перетинаються один з одним. Структурно СРС можна розділити на дві частини: та, що організована викладачем та самостійна робота, яку студент

організовує на свій розсуд, без безпосереднього контролю з боку викладача (підготовка до лекцій, семінарських і практичних занять, заліків, колоквиумів і т.п.). У цьому зв'язку підкреслимо, що управління СРС – це насамперед, уміння оптимізувати процес поєднання цих двох частин.

Самостійна робота направлена на розширення і поглиблення знань з даного курсу, а на старших курсах – також і на засвоєння міжпредметних зв'язків.

Самостійна робота в економічному вузі багатофункціональна. Працюючи самостійно, студенти міцно і глибоко засвоюють предметний навчальний матеріал, розвивають навички дослідницької та професійної діяльності, вміння роботи з навчальною і науковою літературою, здатність приймати відповідальні й конструктивні рішення в різних кризових ситуаціях.

Співвідношення часу, що відводиться на аудиторну і самостійну роботу, становить 1:3,5. Таке співвідношення базується на величезному дидактичному потенціалі цього виду навчальної діяльності студентів. Самостійна робота сприяє: поглибленню й розширенню знань; формуванню інтересу до пізнавальної діяльності; оволодінню прийомами процесу пізнання; розвитку пізнавальних здібностей.

Самостійна робота носить діяльнісний характер і тому в її структурі можна виділити компоненти, характерні для діяльності як такої: мотиваційні ланки, постановка конкретного завдання, вибір способів виконання, виконавська ланка, контроль.

У зв'язку з цим можна виділити умови, що забезпечують успішне виконання самостійної роботи: мотивованість навчального завдання (для чого, чому сприяє); чітка постановка пізнавальних завдань; алгоритм, метод виконання роботи, знання студентом способів її виконання; чітке визначення викладачем форм звітності, обсягу роботи, термінів її подання; визначення видів консультаційної допомоги (консультації – настановні, тематичні, проблемні); критерії оцінки, звітності і т.д.; види і форми контролю (практикум, контрольні роботи, тести, семінар і т.д.).

Самостійна робота включає й відтворює творчі процеси в діяльності студента. Залежно від цього розрізняють три рівні самостійної діяльності студентів: репродуктивний (тренувальний), реконструктивний, творчий (пошуковий). Тренувальні самостійні роботи виконуються за зразком: рішення задач, заповнення таблиць тощо. Пізнавальна діяльність студента проявляється у впізнаваннях, осмисленні, запам'ятовуванні. Мета такого роду робіт – закріплення знань, формування вмінь, навичок. Реконструктивні самостійні роботи дозволяють мислити, завдяки перебудові рішень, складань проекту, есе тощо. Творча самостійна робота вимагає аналізу проблемної ситуації, отримання нової інформації. Студент повинен самостійно провести вибір засобів і методів рішення (навчально-дослідні завдання, курсові та дипломні проекти).

Проведений аналіз стану самостійної роботи та методичного забезпечення даного процесу дозволяє стверджувати, що:

- самостійна робота в більшості своїй виконує функцію закріплення, до вивчення, повторення уточнення матеріалу, тобто її статус значно нижче статусу аудиторних занять;
- при використанні гнучкого графіка СРС функція викладача в більшості випадків є підтримуючою, а не координуючою;
- самостійна робота, переважно, є відтворюючою, що не спрямовано на дослідницьку, творчу діяльність студентів;
- за наявності позитивної мотивації до пізнання, потреба в регулярній самостійної роботи, у самоосвіті та самоактуалізації у студентів не сформована;
- існуюче методичне забезпечення СРС в більшості своїй не дає студенту можливості формування власного освітнього маршруту самостійної діяльності.